

Ročník: 98 | číslo: 19 | 13. května 2018 | Cena: 10 Kč

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Noc kostelů

EDITORIAL

Otevřme brány a vstupme

Noc. Lidé se často báli a bojí noci, ale jak se praví v Žalmu 74: „Tobě patří den, i noc je tvoje, tys upevnil světlo noci i slunce.“ (Ž 74,16)

Ve Starém i Novém zákoně často Bůh zjevuje své slovo vyvoleným právě v noci. Ať již Izákovi, když mu zjevuje slova zaslíbení smlouvy, či kvůli Jákobovi upozorňuje Lábanu, aby s Jákobem mluvil jen v dobrém.

Hospodin se zjevuje ve snech pekaře a číšníka, které vykládal Josef v Egyptě, či Jákobovi, aby mu dodal odvahy do Egypta sestoupit. V noci se Hospodin zjevoval Samuelovi, když mu dával do úst prorocká slova, ať již v době jeho dětství či dospělosti. Též Šalomouna se právě v noci Hospodin ptá, co mu má dát a v druhém zjevení mu potvrzuje oddělení jeruzalémského chrámu, který Šalomoun vybudoval, jako svatého, bude-li Izrael Hospodina vyhledávat a odvrátí-li se od svých zlých cest.

Ve snech se zjevuje Hospodin i v Matoušově evangeliu Josefovi a sděluje mu, aby se nebál přijmout svou manželku Marii, aby uprchl před Herodem, když počal vraždit narozené chlapce, a aby se navrátil, když pomínulo nebezpečí, a usídlil se v Nazaretu. V noci se dostávalo slovo Hospodinovo též několikrát apoštolu Pavlovi: aby pomohl Makedonii, aby se nebál, mluvil a nemlčel v Korintě, kde nakonec zůstal rok a půl, aby se nebál a svědčil o Pánu stejně jako v Jeruzalémě, tak i v Římě, a aby dodal odvalu 276 lidem na lodi při bouři, kdy všichni měli být a byli zachráněni při ztroskotání na Maltě.

Kostel byl pak vždy místem útočiště, ochrany, smíru a pokoje. Spojíme-li ona dvě slova, noc kostelů, nemůže nám vyjít nic, čeho bychom se měli obávat, právě naopak. Je to šance k setkání s Bohem i s lidmi, k prožití mimořádné chvíle, která se nemusí nikdy opakovat a může být zcela zásadní pro náš život, jak dosvědčují i všechny výše zmíněné biblické texty.

Proto otevřme brány a vstupme do svých kostelů právě na Noc kostelů 25. 5. 2018 - v počátku svatodušního času - vstříc neočekávaným setkáním.

Hana Tonzarová

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

Setkání se zpívajícím básníkem

„Už jsme zase v undergroundu,“ říká Jiří Smrž. Křesťanský písničkář, držitel dvou prestižních ocenění Anděl, vystoupil 20. dubna v modlitebně Církve československé husitské v Praze 6 - Břevnově, kam ho pozvala místní duchovní Kateřina Merglová.

Smržovy písně se vyznačují hlubokými texty plnými metafor, jeho zpěv je naléhavý, hra na kytaru místy vyvolává dojem, že písničkář rve struny z posledních sil... Svě obrazy a vize zkrátka utly zpívající básník předává publiku s vášní proroka. Rozhodně tedy nejde o žádnou „oddechovku“, na kterou by přicházely davy. Ovšem ti, kteří se onoho večera v prostorách husitské fary sešli, nelitovali ani v nejmenším. Čekal je devadesátiminutový příval hudby, poezie i mluveného slova, jehož dozvuk v každém ještě dlouho rezonoval.

Než začal zpívat, zareagoval Smrž na naše poznámky, že je koncert možná až moc komorní, jako by se sešlo pár přátel u někoho v obýváku. Písničkář opáčil, že tak to dneska je, bytové koncerty, bytová divadla jsou opět ve hře. „Už jsme zase v undergroundu,“ poznamenal. Z publika se ozvala reakce: „Být v undergroundu je cool, ne?“ „Když je člověk pod zemí moc dlouho, tak už je opravdu hodně cool,“ odvětil Smrž. (Slovo „cool“ totiž znamená jak skvělý, tak studený). Tento hořký humor je pro něj ostatně příznačný, jak se ukázalo v písni „Vyhrálo dobro.“ Smrž ji uvedl slovy, že je na něj až příliš jednoznačná, že vyznění je až podezřele pozitivní. Přitom se vzápětí ukázalo, že v této písni „Dobro rozstřílelo Zlo na kaši“, vystřelilo mu mozek z hlavy, apod... Veselý nápěv v kombinaci s drsným textem nás přirozeně rozesmíval, zároveň nám ale zatrnulo a ještě dlouho jsme o „vítězství dobra za každou cenu, hlava nehlava“ přemýšleli.

Typické jsou pro Smrže písně svérázně čerpající z křesťanské víry a teologie. Hned úvodní kus nesl název „Otče noci“. V této písni na nás autor chrlí: „Otče noci, otče moci, otče superstar a hvězd, otče zaslíbené budoucnosti, otče neprůjezdných měst, otče geneticky upravených potravin, otče sezónních slev, otče ropy, otče plev...“ Najdou se tací, kterým text evokuje rou-

havou obžalobu Boha – Otce. Pravda je však jinde; Smrž v písni v souladu s tradicí negativní teologie pojmenovává, co Bůh není. Káci novodobé modly.

Stejně jako se do textů promítá Smržova křesťanská víra, často se v nich také věnuje politickým problémům. Ty ho bytostně zneklidňují. Během koncertu na Břevnově se s publikem podělil o zkušenost z jiného vystoupení, kde na něj ná-

vštěvníci křičeli proto, že promluvil o rozdělení, které ve společnosti způsobuje současný český prezident. „Když jsem řekl, že je třeba vzpomenout si na toho, který říkal, že pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávisť, vysmáli se mi. Ale když jsem dodal, že bychom neměli zapomenout ani na toho, který řekl ‚Miluj bližního svého jako sebe sama‘, někteří to ne-

vydrželi a odešli.“

Příkladem písně věnované mezinárodní politické situaci je balada „Jack a já“, v níž Smrž vypráví příběh dvou amerických vojáků, vyslaných do „války o Irák“. Během své mise si dva kamarádi vyhlédnou tutěž domorodou ženu a souloží s ní. Jak pak jdou dál, na ženu zapomenou. Jednoho dne ale stojí v Americe na jejích prahu a oni nevědí, jestli má v šátku zabalené jejich dítě nebo bombu – a otcovství, tedy „vinu“, házejí jeden na druhého. Dítě v arabském šátku je samozřejmě jen metaforou, symbolem „plodu“ celého konfliktu. A nejde ani tak o hledání viny, jako spíš o přijetí vlastní zodpovědnosti za své konání. Také je třeba si uvědomit, že nic, co se děje kdekoli na světě, nejde mimo nás – vše se nás týká. Když se prý Smrže kdosi zeptal, zda byl v Iráku, odvětil: „Vždyť jsme tam přece byli všichni.“

S trochou nadsázky se dá říct, že pokud se tvorbě Jiřího Smrže otevřeme, neodejdeme po jeho koncertě už nikdy stejní. Jak sám řekl, on písně nepíše, píší se samy, skrze něj. A ta naprostá nutnost vyřčeného je na jeho koncertech po čertech znát.

Magda Wdowyczynová

Hus, husitství, reformace a současnost ve dvou a půl dnech

Na studijní cestu – pod vedením děkana Leifa Arffmanna – se po stopách M. J. Husa a husitství i současnosti novodobé husitské církve vypravili duchovní a laici společně s biskupkou Marianne Christiansenovou z Dánské evangelické luterské církve.

Za bezpečnou celodenní cestu do Prahy, v den, kdy skupina projížděla evakuované berlínské nádraží (kvůli plánovanému zničení bomby z 2. sv. války), jsme společně poděkovali při večerní modlitbě v kostele knížete Václava na Zderaze. Druhý den ráno jsme se vypravili po stopách M. J.

Husa a husitství v centru Prahy. Nejvíce času jsme strávili v Betlémské kapli vyprávěním o M. J. Husovi, ale také četbou úryvků O šesti bludech a zpěvem písní zapsaných na zdech kaple. Na Staroměstském náměstí jsme se protlačili davem turistů z celého světa k sousoší M. J. Husa.

Zleva sestra biskupka Marianne Christiansenová, bratr biskup Tonzar, sestra farářka Kopecká a sestra farářka Roytová.

Dobry pastyř Jan 10, 11-18

**Úryvek z kázání Marianne Christiansenové,
biskupky Evangelické luterské církve v Dánsku**
V Praze 22. 4. 2018

„Pastyř, který se sám stane beránkem a který se obětuje.

V Ježíši Kristu dostává starý příběh o lidech, moci a uchvacování - již od Kaina a Ábela - nový začátek. Bůh sám se činí Ábelem. Dobrym Pastyřem, který byl nenávisť svého bratra ubit a jehož krev byla prolita. Kain, který zmateně utekl do světa před svou vinou a svým hříchem, potkává jednoho rána svého bratra, jenž mu jde vstříc - ne v pomstě, nýbrž s otevřenou náručí. „Kaine, mohu nést tvoji věčnou krvavou vinu, ona nemá nadále ovládat tvůj život. Můžeš vyjít se zdviženou hlavou, neboť Bůh se pro tebe obětoval. Já jsem Dobry Pastyř, pokládám svůj život za ovce. Za všechny ovce. I za tebe!” Země se otevřela a vypila krev pastyře a obdržela věčný život.

Beránek je pastyř, pastyř je beránek, největší se má stát nejmenším a nejnepatrnější největším. Beránek je pastyř - pastyř je obět'. Krev je prolita a země ji přijala - ale jeho smrt bude životem pro zemi, do níž krev vytekla.“

Překlad Hana Tonzarová

Podělili jsme se zde s našimi sestrami a bratřími i o události nedávné a současné, když jsme vzpomněli na bohoslužbu odpuštění a smíření v chrámu Matky Boží před Týnem při 600. výročí M. J. Husa a poukázali zároveň na snahu o znovuvztyčení mariánského sloupu, která se jeví být v rozporu s tímto významným, všemi církvemi v r. 2015 podpořeným, aktem. Odpoledne nás přivítalo Husitské muzeum v Táboře. Po jeho prohlédnutí měli mnozí dojem, že nemohou všechny nové informace již ani vstřebat. Krása centra husitského města a slunečné počasí přimělo mnohé ještě ke krátké procházce. V neděli ráno jsme společně slavili v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí bohoslužbu pod vedením pražského biskupa Davida Tonzara a sester farářek Libuše Roytové a Martiny Kopecké. Kázáním posloužila sestra biskupka Marianne Christiansenová na téma 3. neděle po Velikonocích Dobry pastyř. (Úryvek z kázání sestry biskupky přinášíme v tomto čísle.)

Při bohoslužbách vystupoval pěvecký sbor z Norska, a tak se naši hosté cítili téměř jako doma, neboť oba jazyky, dánština a norština, jsou si podobné. Po bohoslužbách vedli naši hosté rozhovor o současnosti Církve československé husitské s biskupem Davidem Tonzarem. Poslední necelé tři hodiny pobytu strávil každý z účastníků dle svého a po brzké večeri zakončili všichni svou studijní cestu ve Stavovském divadle.

Věříme, že studijní cesta, která následovala po několika návštěvách děkana Leifa Arffmanna a návštěvě sestry biskupky Marianne Christiansenové v předchozích letech, přinese své plody i do budoucna. Na spolupráci s mládeží se domluvili zastupci obou církví pro práci s mládeží, dánští duchovní i laici projevíli zájem o další setkání. Sestra biskupka Marianne Christiansenová společně s vedoucím skupiny děkanem Leifem Arffmannem vyslovili pozvání k dalšímu setkání v Dánsku. Máme radost z přátelské atmosféry, která provázela všechny naše diskuse a celý pobyt, při němž jsme objevili mnoho podobností nejen mezi oběma církvemi, ale i mezi oběma národy. Těšíme se proto na další rozvíjení našich vzájemných vztahů.

Hana Tonzarová

Oslovit a vést

Tak zněl název **katechetické konference** naší církve, pořádané ústřední radou 23. dubna v její dejvické budově. V podnázvu měla dodatek „**úkoly a otázky současné křesťanské výchovy**“.

Včetně hlavní organizátorky Evy Vymětalové a patriarchy Tomáše Butty se nás sešlo okolo dvaceti pěti účastníků (někteří z pořádné dálky). Různých seminářů, kurzů a konferencí věnovaných výchově a vzdělávání dětí jsem absolvovala hodně, ale vlastně poprvé jsem zažila, že taková akce začala hned po přivítání účastníků modlitbou a promluvou – zamyšlením nad biblickými verši. A zároveň jsem si uvědomila, jak je to důležité a jaké pozhnání to přináší. Nám, kteří jsme přijeli, určitě konference pozhnání přinesla.

Dozvěděli jsme se (či si připomněli), jaké pomůcky pro katechetické vzdělávání a výchovu dětí máme k dispozici. Bratr patriarcha připravil přehled pomůcek i s ohlednutím zpět; a vzal to důkladně – od první republiky a vzniku církve až do současnosti. Dříve šlo zejména o knihy,

nověji k nim přibýly pracovní listy, omalovánky, náměty k výtvarnému, hudebnímu i jinému zpracování témat. O celém zpracovaném systému materiálů pro přípravu na nedělní školu v Česko-bratrské církvi evangelické hovořila vedoucí oddělení výchovy a vzdělávání ČCE Eva Marková. Věnovala se nejen knihám a dalším „papírovým materiálům“ (těch přinesla na ukázkou hodně, byly skvěle zpracované, se spoustou inspirativních nápadů i metodických poznámek), ale také odkazům na internetové stránky, které lze při „nedělkách“ využít – za všechny odkaz: <http://katecheze.evangelnet.cz/>. (Tipnete si, kdy je v týdnu nejvyšší sledovanost těchto stránek?) Zmíněné materiály jsou na internetu vesměs volně k dispozici. Je vidět, že autorům, zpracovatelům témat i těm, kdo připravují pomůcky, jde hlavně o to, aby se děti seznamovaly s Bohem, poznávaly ho a pozvaly do svých životů. Na autorská práva se tu nehraje. Posilnění občerstvením jsme vyslechli informaci a podívali se na nově připravovanou učebnici náboženství naší

domovské církve, kterou zpracovaly Vladimíra Marková s Janou Krajčířkovou a výtvarně ji doplní Anna Radová. Má formu šanonu, takže lze přidávat a ubírat, jak je libo. A opět – zpracování přehledné, systematické, založené na znalosti dnešní situace, potřebách rodin, dětí i církevních společenství, s cílem vzdělávat, ale především formovat křesťanskou osobnost, s širokou možností využití pro různý věk, různě velké skupiny s rozličným věkovým i sociálním složením. Formální část setkání byla uzavřena patriarchovým pozhnáním. Na závěr zbyl čas na informaci od br. Kovalčíka o hudebních materiálech ČČSH pro děti i na neformální rozhovory. Konference se povedla. Program kvalitní, hlavní hostitelka srdečná, patriarcha tradičně laskavý, účastnický poplatek zanedbatelný... Mezi názvem a podnázvem bylo v závorce uvedeno: pro radost, potěšení a povzbuzení. A – s Boží pomocí – bylo tomu tak. **Pavla Vlková, NO v Kladně**

Z kázání na katechetické konferenci

1 K 13,11a; 1 K 15,58

Již J. A. Komenský považoval důkladné hovory a přemýšlení o výchově mladé generace – „Panpedii“ – za jeden z hlavních bodů své Všeobecné nápravy věcí lidských.

Dovolím si vyjít ze sloves, která tvoří větu, již autor listu do Korintu charakterizuje projevy dětství. Dítě má svůj dětský způsob vyjadřování, mluví většinou jednodušeji, ale za to příměji. Také přemýšlí o věcech, které objevuje, a to způsobem, který nám dospělým přijde někdy legrační, jindy, což je smutnější, zbytečný. Předškolní dítě a často i prvňák **uvažuje** na úrovni jednoduchých konkrétních logických operací, jak vyzkoumal jeden ze slovných psychologů Jean Piaget. Tento způsob operačních myšlení se pak rok od roku zdokonaluje a také komplikuje. Než se rozvine jeho abstraktní uvažování a vlastní sebereflexe, většinou dítě nasává jako houba veškeré podněty ze svého okolí. V těchto chvílích se učí a velice záleží na domácí výchově, ale i jiných učitelích, jaký získá vztah k sobě samému, světu a pro církevní vzdělávání též záleží na tom, jaký obraz Boha si vytváří. Právě v církevním vzdělávání se může potenciál dítěte rozvinout, ale naopak také pohřbit. Církevní výchova a vzdělávání je pokladem obrovské ceny, který by se neměl rozhazovat nesprávnými pedagogickými přístupy. Kdo nemá z nějakého důvodu děti v oblibě, neměl by je snad opravdu ani učit. Na druhou stranu se zbytečně nebojme děti **oslovit a vést**. Jak je oslovovat a jak působit už na jejich rodiče, jak s nimi budovat přátelské a kamarádké vztahy? Jak je učit, aby je učení těšilo a rozvíjelo je i nás (učitele)? Na tyto otázky odpovídal již zmiňovaný Komenský v díle **Orbis pictus**.

„Pojď, chlapče, a nauč se moudrým býti.“

Nad textem vidíme učitele a studenta v dialogu. Student se ptá: „Co to znamená být moudrý?“ Jeho učitel odpoví: „Správně chápat, správně konat a správně mluvit vše, co je nezbytné.“ Domníval se, v rozporu s tehdejšími vyučovacími praktikami, že by žáci měli naučenou látku nejen umět mechanicky odříkat, ale opravdu rozumět tomu, čemu se učí. Proto prosazuje proces „schola ludus“ neboli „škola hrou“, ve které hraje velkou úlohu vizualita. Boha nazývá Komenský „Stvořitelem, správcem všech věcí, které nazýváme Světem (Mundum).“ Pak popisuje Boží stvoření: „Svět“ (Mundus), „Nebe“ (Caelum), čtyři prvky, rostliny a zvířata. Ve skutečnosti Orbis volně napodobuje pořadí stvoření, které bylo popsáno v Genesis 1. Ač od této doby bylo napsáno mnoho učebnic pro děti a vytvořeno obrovské množství pomůcek pro výuku křesťanství, Komenského vize a výukový materiál tvoří dobré základy. Na nich lze stavět a přiměřeně způsobu současného poznání stavbu upravovat a obnovovat. Tím myslím i církevní prostředí, ve kterém se vedle škol církevní vzdělávání uskutečňuje. Kéž je dnešní setkání věnované církevnímu vyučování další možností, jak se nenechat zvíkat a navzdory případnému dočasnému nezdaru vytrvat. Vždyť přece věříme, že naše „práce není v Pánu marná“.

Eva Vymětalová

NAD PÍSMEM

Ježíšova modlitba za učedníky

J 17,6-19

*„Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.“
J 17,15*

Dnešní neděle je první po oslavení Páně, kdy se Ježíš navrací k Otci. Nazývá se Exaudi – vyslyš můj hlas, podle prosby z 27. žalmu, ve kterém žalmista hledá při modlitbě ochranu a pomoc u Boha. Také Ježíš se modlí a prosí za své učedníky – současné i budoucí, tedy vlastně za církev, která zůstává v tomto světě, zatímco on se vrací k Otci.

Modlitba provází Ježíšovo působení od počátku. Po celou dobu svého působení na zemi je v kontaktu s Otcem právě prostřednictvím modlitby. Vyhledává klidná místa, například hory, aby rozmlouval s Otcem, a pak se vrací, aby dokončil své dílo. Před jídlem vzdává Bohu díky a nasytí množství zástupů. Modlitbou doprovází uzdravování. V Getsemanech svádí modlitební zápas, aby se plně odevzdal do Boží vůle. A v modlitbě také svěřuje své učedníky Bohu. Prosí za jejich víru. Tato modlitba neutichá, ani když je vyvýšen a oslaven u Otce v nebesích, kde se za nás Ježíš stále přimlouvá.

Lidé se uchylují k modlitbě nejčastěji v krizových situacích, když selžou a nepostačují vlastní síly ani pomoc druhých. V takové chvíli se obracejí k silám „nadpozemským“ a někdy nahlas, jindy potichu, dovolávají se přispění shůry. K Bohu se obracejí jako k poslední instanci, ke které se lze odvolat, když nejsme spokojeni se stavem skutečnosti. Když okusíme pomíjivost stvořeného světa. A jeho bezbrannost vůči zhoubným a ničivým silám zla, kterým jsme vystaveni, a dokonce se nevědomky stáváme jejich nástrojem.

Tyto prosby někdy vyslovujeme proto, aby Bůh splnil naši představu o záchraně nebo navrátil skutečnost do stavu, který jsme pokládali za uspokojivý, než došlo k nepříjemné změně. Ale smyslem modlitby je něco jiného.

Ježíš vyvolil dvanáct učedníků, kteří byli svědky jeho křtu, působení, smrti a vzkříšení, a vyslal je, aby o tom svědčili po celém světě. Jejich posláním je zůstat ve světě, a přitom patřit Bohu. Tím se bytostně od světa liší. A jejich odlišnost často vzbuzuje nedůvěru či dokonce nepřátelství. Ocítají se tak v ohrožení. Nemohou však svět opustit, i když se k nim chová nepřátelsky. Naopak mají usilovat o jeho záchranu z moci zla, které svět a učedníky staví proti sobě.

Ježíš posílá své učedníky, aby se skrze Krista modlili k Bohu za svět, jako se Ježíš modlí za svou církev. Aby se nasadili pro jeho záchranu, která spočívá v poznání Boha a přijetí jeho spásy. V tom je také pravý význam modlitby.

Církev je v každé době v ohrožení, že se stáhne ze světa a uzavře se do sebe, nebo že se naopak otevře světu natolik, až s ním splyne. Ale Ježíš ji ustanovuje jako alternativu k tomuto světu. Jako paralelní svět, který nespěje ke zhroucení a zániku, ale k záchraně, protože se netočí jen kolem své osy, ale kolem Kristova kříže, který spojuje nebe se zemí. Překonává odcizení, strach a nenávisť. A pře-

konává zlo smrti a náklonnost ke zlému – příčinu pomíjivosti. Učedníci se nemohou stát izolovanou skupinou spiklenců. A nemohou ani splynout se světem, který je Bohu nepřátelský, jako to udělal Jidáš. Neboť tím jeho život skončil. Proto se Ježíš modlí předně za jejich jednotu, která plyne z blízkosti a sjednocení s Bohem. Prosí za jejich víru – jednotu vnitřní, jednotu ducha, který se poznáním Boha sjednocuje s Boží vůlí. A za jednotu vnější, která se projevuje láskyplnými vztahy a radostí ztělesněnou ve slavení bohoslužby.

Skrze Ježíšovu modlitbu se společenství učedníků sjednocuje. A působí na zemi jako znamení a připomínka Boha a jeho spásy. Života pravého a nepomíjjejícího. Obracujeme se tedy i my k Bohu nejen svými slovy, ale celým svým srdcem a celou svou myslí. Modleme se za sebe navzájem, za náš svět a celé stvoření. Stejně jako se Ježíš modlil za své učedníky. A stále se za nás přimlouvá.

Eva Buttová

ŠESTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hledejte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Aleluja.

ŽALM 27,7.8.9

První čtení: Skutky 1,15-17.21-26

Tužby velikonoční (IV):

1. Abychom všemu, co nám Bůh zaslíbil, v našich srdcích důvěřovali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom spolu s Kristem na věky v nebeském domově přebývali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Nebeský Otče, děkujeme ti, že sis nás vyvolil za své vlastní a že nás ochraňuješ od zlého. Pomoz nám pozdvihnout srdce vzhůru, ať nalezneme pravou radost ve tvém Synu! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Janův 5,9-13

Evangelium: Jan 17,6-19

Verš k obětování: Žalm 47,9

Verš k požehnání: Jan 14,18; 16,22

Modlitba k požehnání:

Nebeský Otče, když se podílíme na stolu Kristově, dej, ať jsme s ním sjednoceni, tak jako on je sjednocen s tebou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 24, 44, 127, 148, 176, 188, 303

Otče svatý, děkujeme ti za Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána a Spasitele, který se obětoval pro naši záchranu.

Stal se naším bratrem a dal nám poznat tebe, milosrdného a svatého Boha, od něhož pochází všechno dobro.

Jen z tvé vůle a lásky žijeme v tomto světě a smíme se těšit ze tvé štědrosti, krásy tvého stvoření a naděje na slavnou budoucnost ve tvém království. Prosíme, posiluj a oživuj naši víru a zachovej nás ve své lásce, abychom obstáli ve zkouškách a nepodlehli pokušení. Pro tvé oslavení a spásu tohoto světa. Prosíme tě ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen

Pozdrav k Noci kostelů 2018

„...ponocovali kolem Božího domu“ (2. Paralipomenon 9,27)

Trávit noc v blízkosti kostela nebo dokonce uvnitř kostela je zvláštní a neobyčejný zážitek. Zvláště když se zde navíc můžeme setkat s pestrým a nápaditým kulturním programem a s pohostinností místních křesťanů.

Právě toto mohou prožívat návštěvníci a účastníci oblíbené akce Noc kostelů. V tomto smyslu je případný zvolený biblický verš o nočním bdění v blízkosti jeruzalémského chrámu jako motto této akce v letošním roce.

Vážení návštěvníci a účastníci, přeji vám, aby vás jednotlivé vámi navštívené stavby zaujaly svou bohatou uměleckou výzdobou či naopak prostou jednoduchostí, aby vás program oslovil a mohli jste zakoušet pohostinnost. Ať vás vnitřně obohatí pohled do dávné historie i současného života věřících. Ať se před vámi otevře pohled ke světlu noční oblohy, ke kterému ukazují věže nespočtu kostelů.

V rámci akce Noc kostelů se každoročně otevírá stále více kostelů v zemích Evropy i u nás.

V letošním roce stého výročí našeho novodobého státu si můžeme uvědomovat, kolik nových církevních staveb bylo postaveno právě v prvních dvou desetiletích jeho trvání. Řadu z nich vybudovali věřící Církve československé husitské. Jsem rád, že se také kostely, sbory a modlitebny naší církve do této akce aktivně zapojují.

Děkuji všem, kteří akci připravují, kteří drží denní i noční stráž, otevírají dveře kostelů pro druhé a projevují vůči příchozím přátelskou pohostinnost. Přeji zdar této akci a rád přijímám záštitu.

Tomáš Butta,
patriarcha Církve československé husitské
L. P. 2018

Kostel v Klatovech má kulatiny

Klatovský sbor Církve československé husitské nese jméno po našem prvním patriarchovi Dr. Karlu Farském. Místní náboženská obec byla ustanovena při valném shromáždění 21. 2. 1923. Její obvod se během let postupně měnil. Církve se scházela k bohoslužbám nejprve v místnosti dívčí měšťanské školy v Klatovech, potom začala využívat špitální kapli sv. Rocha (sv. Ducha), která později ustoupila socialistické zástavbě. V roce 1927 byl zakoupen pozemek o výměře 1276 m² a dne 14. 8. 1927 byl slavnostně položen základní kámen ke stavbě sboru. Stavba započala vlivem politických změn až v roce 1941 a byla uskutečněna svépomocí, obětavostí místních členů církve. Dobrovolnické stavební práce probíhaly i během okupace. Kvůli nedostatku financí byla stavba dokončena až v roce 1958.

Ke slavnostnímu otevření kostela došlo před šedesáti lety, konkrétně 11. 5. 1958 za účasti tehdejšího patriarchy Dr. Františka Kováře a více než 3000 lidí z Klatov a okolí.

Instalace varhan na kůru kostela proběhla v červnu 1963. Píšťalové pneuma-

tické varhany firmy Organa Kutná Hora sloužily původně v kostele CČSH ve Strakoncích, odkud byly převezeny při likvidaci strakonického sboru, zrušeného z důvodu komunistického územního plánování. Varhany postupem času z důvodu nedostatku financí zůstaly mimo provoz. Proto dne 1. 9. 2016 došlo k vyhlášení veřejné sbírky na jejich opravu a už 31. 5. 2017 byla zahájena 1. etapa generální opravy, které se ujal mistr varhanář Peter Nožina.

Za účelem veřejné sbírky se konala v kostele řada benefičních akcí; koncerty a vystavuje zde především hlavní partner projektu - Základní umělecká škola J. Kličky Klatovy. V kostele probíhá každou druhou neděli v měsíci veřejné bubnování s facilitátorem Jiřím Adamem a nepravidelně další koncerty regionálních i zahraničních hudebních těles. Náboženská obec spolupracuje na projektu s radou města Klatovy, regionální televizí Filmpro, Klatovským deníkem a některými osobnostmi města. Na transparentní účet veřejné sbírky na opravu varhan přispěli kromě řady civilních subjektů také NO CČSH v Praze - Vršovice, NO Michle a NO Sokolov. Všem dárcům srdečně děkujeme a věříme, že se dílo podaří a bude na podzim spuštěna druhá ze tří etap generální rekonstrukce, jejíž celková částka je 402 000 korun bez DPH.

Bohoslužba k výročí 60 let otevření Sboru Dr. Karla Farského v Klatovech se koná v neděli 13. května 2018. Náboženská obec v souvislosti s opravou varhan provozuje internetové stránky www.klatovske-varhany.cz.

Tomáš Procházka,
farář v Klatovech

Jak musely děti dříve pracovat

Druhá část

Při sázení bramborů bývalo také práce dost a dost. Nejdříve se musily ze sklepa pod stodolou vynosit na mlat, přebírat všechny, malé a poškozované vykrájet pro dobytek, prostřední dát zvlášť na sázení a zbytek k jídlu nebo pro dobytek. Při sázení jsem obvykle zase poháněl vola, sestra Anči jako starší už musila brambory pod brázdu rozkládat (sázet). Ale jen se brambory ukázaly venku, tj. měly první listy, hned se musily uvláčet

Ilustrace: Lucie Kráčířiková

a potom brázdy někdy i tříkrát oborat a to bylo nějakého chození! Jakmile se ukázala na louce jen trochu povyroslá tráva, už se začala sekat a míchat do řezanky a to bylo zase: „Pojd' se mnou uharbovat a pojd' pomoct točit klikou.“ A bylo stále hůř a hůř. Jen se začaly sušit louky, nastalo rozharbování pokosů, obrácení, skládání do hrobů a do kop, druhý den znovu rozhazovat, obracet, shrabovat, skládat, svazovat a odnášet.

Samozřejmě, že jsme pak ani o žních neměli žádné úlevy, snad jenom, když jsme byli mali. To si pamatuji, že nám maminka udělala na poli na strništi takovou ohrádku ze čtyř snopů, mezi ně položila plachtu a: „Kluci, pěkně sedte

a hrajte si!“ Jak to jenom jde při hraní sedět a s čím si hrát? Snad jenom s kobyllkou, která se pod námi objevila. Za chvíli byla plachta zsuchaná v jednom rohu a my na holé zemi. Kdyby na holé zemi, ale to na strništi a důsledek? Nejenom ruce a nohy rozpíchané zvlášť od žitného strniště, ale i zadečky a potom pláč a křik, jichž nikdo z našich neudělal, nebylo času.

Když jsme byli větší, nastala dělba práce. Tatiněk kosil, maminka s Ančí odebíraly. Dobra nebo já jsme natahovali povřísla, později jsem i já jako kluk už vázaval a nakonec i roubíkem utahoval snopy, aby byla menší, vazba“; tj. snopy nezabraly mnoho místa ve stodole. Při skládání do „panáků“ jsem já obvykle „zarážel“ (pevně postavil prostřední snop) a s ním pak i ostatní, tatiněk přikládal snopy dokola a společně jsme pak panáka slabším povříslím v klasech stáhli a nakonec rozděleným snopem přikryli. Ostatní pak snášeli snopy k panákům. Do mandelů se obvykle skládal jen oves.

Při vši té práci byly ruce rozpíchané nejen od slámy, ale horší, že v obilí rostlo bodláčí a to píchalo, ať bylo zelené ještě při kosení a odebirání nebo vázání či suché při skládání a nakládání.

Ani odvoz obilí se neobešel bez nás dětí. Tatiněk vždy rovnal fúru, maminka snopy na žebříčku podávala, já vodil vola nebo krávy a popojížděl a Anči pohrabovala. Snad nejméně jako děcko užil těch prací nejmladší Dobroslav, ale později se i na něho dostalo a užil těch prací dost a dost, zvlášť když já chodil do měšťanky nebo později odešel na studia. Při otavách jsme byli zaměstnáni zrovna tak jako při sušení sen.

Kamil Hnídek,
Vzpomínky na Kopaň

Jména našich sborů

Pojdme se s blízcí se Nocí kostelů na chvílku zamyslet nad pestrostí názvů našich sborů. Katolické kostely většinou nesou název některého světce. Sborny CCŠH svými názvy vyjadřují, k jaké tradici se naše církve hlásí.

Určitě nejčastějším označením sborů naší církve je jméno podle Mistra Jana Husa – Husův sbor. Není však zdaleka jediné. Rada sborů nese jméno dalších osobností z doby české reformace, které často byly spojeny s tímto místem – např. Jakoubka ze Stříbra (Příbram), Jana Želivského (Humpolec, Praha 6 – Břevnov), kněze Ambrože (Hradec Králové), Jana Žižky (Červený Kostelec), Prokopa Velikého (Bakov nad Jizerou), krále Jiřího (Poděbrady). Některé sbory nesou jména představitelů Jednoty bratrské – Jana Amose Komenského (Čachovice, Bzenec), Tůmy Přeloučského (Přelouč) nebo Jana Blahoslava (Přerov).

Některé sbory však svým názvem sahají v historii mnohem dál – až k počátkům

křesťanství u nás – třeba Sbor Cyrila a Metoděje v Pěčíně nebo Sbor opata Prokopa na Sázavě či knížete Václava v Praze na Novém Městě.

Jiné názvy se vztahují až k době biblické – např. Sbor apoštola Pavla v Polci nad Metují nebo kostel Jana Křtitele v Praze na Malé Straně. V Českých Budějovicích najdeme Betlémský sbor nebo Sbor Ježíše – Knížete míru, v Brně Chrám Spasitele, v Novém Boru kostel sv. Ducha.

Některé sbory nenesou jméno konkrétní osobnosti, ale jmenují se např. Sbor Znovuzrození (Benešov), Chrást Pokoje (Hrádek nad Nisou), Sbor Smíření (Rudolfov) nebo Kaple souznění (Moravská Třebová).

Samozřejmě nesmíme zapomenout ani na novodobou historii a osobnosti spjaté přímo s naší církví – máme řadu Sborů dr. Karla Farského (např. v Jablonci nad Nisou nebo v Plzni) a v pražském Karlíně je Sbor G. A. Procházky.

V Hostivici nebo pražské Michli je zase Sbor Alberta Schweitzera.

Tak co, setkali jste se na svých cestách s nějakým dalším zajímavým jménem kostela nebo sboru?

JK

Modlitba

Prosím tě, Pane, za všechny naše sbory a kostely, za lidi, kteří se v nich scházejí a kteří se o ně starají.
Provázej je svým požeháním.
Amen.

Další objevy strýce Mikuličky

Snad si vzpomenete na to, že před časem bylo v Cestě uveřejněno vyprávění o strýci Mikuličkovi, který nám, dětem, žijícím před lety na malé vesnici, sděloval užasně věci, například to, že kdysi dávno byli Češi velkým národem obyvajícím spousta zemí na světě. Dokládal to příklady, které nás přesvědčovaly, že má pravdu. Tentokrát vás chci seznámit s dalšími překvapujícími objevy strýce Mikuličky. Týkaly se názvů řady našich měst, které

Nakrestlice: Lucie Kratočvíková

nám strýc vysvětloval. Tak třeba jednou, když jsme seděli na schodech před statkem Havlíčkových, přišel za námi a zeptal se: „Co myslíte, proč se jedno naše město nazývá Ostrava?“ Nevěděli jsme a jen jsme vrtěli hlavou. Strýc Mikulička nám to bez váhání vysvětlil: „Tam kdysi rostla ostrá tráva, o kterou se mohli obyvatelé i zranit, a proto lidé to místo nazývali Ostrá tráva. Po nějaké době si to zkrátili na Ostrava a nakonec zapomněli, jak ten název vznikl!“ Jindy zase strýc řekl: „Jak vznikl název města Domažlice?“ Opět jsme mlčeli. „No, dávno a dávno tam obývatelé jedli

všechno rukama, polévku, brambory, knedlíky, maso, koláče. Jejich starosta, který hodně cestoval a měl zkušenosti z jiných krajín, těžko tu zaostalost nesl, a vydal proto nařízení, že všichni obyvatelé musejí mít doma lžice a jíst jimi. Tak se ujal název Domažlice, který se pak za delší dobu, kdy se zapomnělo na starostův příkaz, změnil na Domažlice. Přerov se nazývá podle toho, že se tam lidé často hádali, začali se i prát a pak někdo skončil i v hrobě. Hádka se

nazývá v češtině i „pře“ a hrob „rov“, dohromady tedy Přerov. Pardubice dostaly jméno podle několika nebohých pár dubů, které nabízkou rostly. Zlín byl pojmenován podle zlýých lidí, kteří tam kdysi bydleli. Města s muži, kteří si během práce vyšli na lavičku, zapálili si dýmku a na volání svých mistrů: „Kde jste?“ odpovídali: „Kouříme“, tak získaly názvy Kouřim a Kouřim. Kyjov se nazývá podle toho, že se zde vyráběly kyje, což byly starověké zbraně. Sokolov podle chovu

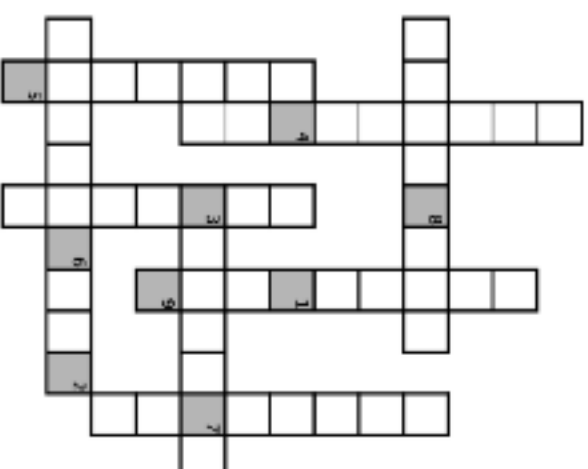
sokolů a také podle toho, že všichni obyvatelé byli členy Sokola. V Chomutově se vyráběly chomouty. V Táboře děti rády tábořily. Hlučín si vysloužil takový název proto, že tam pořád něco hlučelo. Brno podle výroby brnění. Rakovník prosul výskytem mnoha raků. Kladno se původně nazývalo Chladno, protože tam byla pořád zima.“

Poslouchali jsme strýce Mikuličku s otevřenými pusami. Objevil pro nás to, co jsme dosud nevěděli. Jistě i vy přijdete na to, proč se město či vesnice, kde bydlíte, nazývá tak, jak se nazývá.

Zdeněk Svoboda

Soutěž o tři knihy

S čím vším se můžete setkat během Noci kostelů? Vyplňte slova podle počtu jejich písmen (shora dolů a zleva doprava) a tajemku nám se svou adresou pošlete nejpozději do poloviny června na adresu jana.krajcirkovava@ccsh.cz – jinak nemůžete vyhrát knihy! Jména výherců se dozvíte v červencové Cestě.

- 9 písmen: pobožnost, prohlídka, přednáška
- 8 písmen: modlitba, rozhovor
- 7 písmen: divadlo, koncert, výstava

Blahopřejeme výhercům soutěže z březnového čísla

(pět rozdílnů mezi obrázky: měšic, stromek, skála, noha, trs rostlin):

Vendulka Borkovcová z Louňovic pod Bláníkem

Antonín Horáček z Hovířovic

Marko Malýukh z Kolína

Král David 8. David se loučí s Jónatanem

David stále nemohl pochopit, proč jej Saul tak nenávidí. Probíral to se svým nejlepším přítelem Jónatanem, Saulovým synem. „Co jsem udělal, že mi ukládá o život?“ Jónatan se ho snažil uchlácholit: „Neboj se, nezabije tě. Vždyť neudělá nic, s čím by se mi nesvěřil.“ Davida to však moc neuklidnilo: „Vždyť ví, že jsi můj přítel. Určitě ti tedy nebude říkat, co má se mnou v úmyslu. Však se můžeme přesvědčit. Zítra nepřijdu na hostinu, stejně jako následující den. Pokud si toho Saul všimne, omluv mne, že jsem musel naléhavě odejít ke své rodině. Když omluvu přijme, budu klidný,

pokud se však rozzuří, znamená to, že má se mnou ty nejhorší úmysly.“ Jónatan souhlasil a domluvili si znamení – David bude čekat u kamene Ezelu. Jónatan tam přijde a vystřelí tři šípy. Pak pošle svého služebníka, aby je přinesl. „Pokud mu řeknu, že jsou za ním, bude to znamenat, že se můžеш v klidu vrátit. Pokud mu však řeknu, že šípy jsou vepředu, musíš utéct, protože ti hrozí nebezpečí.“ Jónatan, který cítil, že David má Hospodinovu přízeň, jej ještě požádal: „Ať už to dopadne jakkoliv, buď prosím milosrdný k mé rodině!“ David mu to slíbil.

Když David nepřišel ke králově hostině ani první ani druhý den, stalo se přesně to, čeho se obával – Saul se rozzuřil a svůj hněv obrátil i vůči Jónatanovi. Když se ho jeho syn odvažil zeptat, co David provedl, hodil po něm vztekly kral kopí. Jónatan tedy vyšel na smluvené místo a vystřelenými šípy dal Davidovi znamení, že musí uprchnout. Když poslal svého služebníka se šípy a zbrojí domů, vyšel David ze svého úkrytu, aby se s přítelem naposledy objal a rozloučil. Od této chvíle byl David psancem. JK

Nakreslila: Lucie Krajčůrková

Zázraky u Bibli

5. část – Cetrice

Blíží se narozeniny křesťanské církve, a proto není divu, že si povíme něco o zázraku, který byl s touto událostí spojen. Je popsán ve druhé kapitole knihy Skutky apoštolů. Jak svým učedníkům slíbil Pán Ježíš ještě před tím, než po svém vzkříšení odešel zpět ke svému nebeskému Otci, poslal jim Ducha svatého, Přímluvce, Utěšitele, aby nezůstali sami a bezradní.

A právě to se teď stalo. O tom, že do člověka občas vstupuje Duch svatý, Duch Boží, máme zprávy již ve Starém zákoně, vždyť třeba právě v našem vyprávění o králi Davidovi minuly měsíce se to stalo. Většinou se tak dělo prorokům, kteří se působením Ducha dostali do prorockého vytržení. Nyní se to však stalo v mnohem větším rozsahu.

Událost je v Bibli popsána takto: Když nastal den letnic, byli všichni učedníci shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivě jazyky, rozdělily se na každém z nich spočinul jeden. Všichni začali ve vytržení mluvit jiným jazykem, než byl jejich vlastní, i když se je nikdy neučili. Lidé, kteří je slyšeli, žasli, protože i když mezi nimi bylo mnoho cizinců, každý jim rozuměl. Někteří si mysleli, že jsou

Nakreslila: Lucie Krajčůrková

učedníci opilí, Petr jim to však vysvětlil. Připomněl jim prorocký prorok Jóele o tom, že Bůh sešle Ducha svatého na všechny lidi, kteří začnou mluvit v prorockém vytržení. Začal jim vykládat vše o Pánu Ježíši, o jeho ukřižování a vzkříšení. Díky Duchu svatému hovořil rozhodně a tak přesvědčivě, že mnoho z lidí, kteří ho tenkrát poslouchali, se rozhodlo přijmout křesť. A tak vznikla křesťanská církev. I dnes prosíme o Ducha svatého – aby nás vedl, ukazoval nám správnou cestu v životě, povzbuzoval nás a těšil v našich trápeních. A stejně jako prvním učedníkům, můžeme i nám pomoci přivést další lidi k víře.

JK

Noční kostel

Vzpomínáte si, jak jsem vám v lednu

vyprávěla o tom, že kostely si spolu rády povídají a dopisují si? To však zdaleka

není jejich jediná zajímavá vlastnost.

Věděli jste třeba, že spousta kostelů je docela marnivá? Velice rády se zdobí, ba přímo finí, a předvádějí v co nejlepším světle. Nevěřte? Tak poslouchejte.

Podívejme se například na tenhle kostel, který je právě pyšný na svá nádherná pestrobarevná vitrážová okna a vysokou věž se zvonem. Je šťastný, když přes den svítí sluníčko, které posílá své paprsky skrz okna a vytváří tak uvnitř barevnou světelnou mozaiku. Miluje i to, když se venku setmí a v kostele se rozsvítí světla – to pak barevná okna naopak září pro všechny, kdo procházejí kolem kostela venku.

Kostel miluje každou večerní akci, nejvíc však Noc kostelů. To totiž navíc zvoní i zvon na věži a zájemci se mohou podívat až k němu nahoru. Projdou si i ostatní prostory kostela, vyslechnou si vyprávění o jeho historii, o tom, co se v něm děje teď, co se plánuje do budoucna. Uvnitř je výstava, proběhne varhanní koncert, děti zpívají. Kostel si připadá velmi důležitý a pozornost tolika lidí ho velice těší. Jednou se ale stalo něco mimořádného. Kostel se od časného rána chystal, uklízelo se, smýčelo, přimáčkla květinová výzdoba, instalovala se výstava. Potom od brzkého večera až do nočních hodin probíhal program a přicházely spousty

dopředu ke stolu Páně, v němž byl uzamčen krásný zlatý bohoslužebný kalich. Jeho úmysly nepochybně nebyly čestné. Dřímající kostel si nejprve ničeho nevěštil. Z lehkého spánku jej však náhle

Nakreslila: Lucie Krajčičková

návštěvníků. Není proto vůbec divu, že když se nakonec kostel zamykal a ukládal k zaslouženému odpočinku, byl nesmírně unavený. Nevšiml si proto, že z něj neodešli úplně všichni.

V jednom temném zákoutí se ukryl muž v tmavém oblečení, který potichu čekal, až vše zhasne a utichne, aby se potom opatrně vykradl ven. Pížíli se pomalu

to ti nedaruji!“ láteřil. To už byl zcela

probuzen a bleskově přemýšlel, jak nejlépe zloděje odhalit. Musí rychle přivolat pomoc. Neváhal už ani minutu a rozsvítil všechna světla a začal zvonem zvonit na poplach. Probudil tím polovinu města, ale to se nedalo nic dělat.

Svíj účel to rozhodně splnilo. Zloděj, který byl v kostele zamčený a původně se z něj chtěl dostat tak, že nenápadně vylomí zámek, tak rychle zmizet nestačil a byl přistřižen přímo při činu farářem a policií, kterou bratr farář duchapřítomně přivolal ještě z domova.

Místo kalicha tak veřtelec dostal pouta a byl odvezen na policejní stanici k vyslechnu. Bratr farář pro jistotu ještě celý kostel pečlivě prohlédl, zda se v něm neskryvá někdo další, teprve potom zhasnul všechna světla a kostel znovu zamkl. Jestli si myslíte, že se divil, jak se sama od sebe světla rozsvítila a zvon zvonil, tak to se mylíte. Bratr farář svíj kostel totiž velmi dobře znal. Věděl, že je velmi šikovný a chytrý a nenechá si nijak ubližovat. Však ho za to taky při odchodu hezky pochválili a pohladili po klíče dveří.

„Kéž bys to dokázal naučit i ostatní kostely a domy, aby si nenechaly od lidí ubližovat,“ povídá mu tiše. „Ještě lepší by ale samozřejmě bylo, aby to vůbec nebylo potřeba, aby do kostelů chodili jen lidé s dobrými úmysly. Nášěstí takových je většina.“

A co vy, chystáte se letos na Noc kostelů? Určitě se na vyzdobené a rozzářené kostely jдете podívat! Ovšem jen tehdy, máte-li dobré úmysly, jinak vás může čekat nepříjemné překvapení. Náš kostel si totiž vzal farářovo přání k srdci!

Jana Krajčičková

ANKETA

Noc kostelů v minulých letech vaším pohledem

Co především vás zaujalo na předešlých ročnících Noci kostelů?

Nejvíc mi zůstala v paměti návštěva kostela svatého Gabriela v Holečkově ulici v Praze na Smíchově. Zaujal mě svojí mystickou atmosférou. Jedná se o novorománskou baziliku s velmi specifickou výzdobou ve stylu Beuronské umělecké školy. Tento styl není u nás příliš rozšířený a vznikl v prostředí benediktinského řádu. Inspiraci čerpal z umění antiky, Byzance a starého Egypta. Jeho barvinnost je velmi krásná. Hodně se objevují barvy jako okrová, zlatá, červená nebo tmavě modrá. Celkově působí hodně vznešeným dojmem. Je to tedy docela unikátní styl a kostelík není tak známý. Určitě stojí za vidění.

Kateřina Vítková, sociální pracovnice, Praha

V loňském roce mě oslovil program v Husově sboru v Praze-Vršovicích. A to nejen komentovaná prohlídka, ale především představení, které se konalo ve spolupráci s divadlem Mana. V představení Imaginarium Hanse Christiana Andersena se zajímavě propojily prostory kostela i divadla. Navštívil jsem také jiná místa, například římskokatolický kostel Nejsvětějšího Srdce Páně na náměstí Jiřího z Poděbrad. Celkově mě tu zaujala atmosféra chrámu, který navrhl architekt Plečnik ve 30. letech minulého století. Měl jsem možnost zúčastnit se prohlídky sakrálních i podzemních prostor kostela.

Oldřich Nováček, kazatel, Praha

V ten den se opravdu otevírají modlitebny a kostely všech sedmi církví v Mladé Boleslavi. Noc kostelů v našem městě zahajuje ekumenická bohoslužba v kostele svatého Havla a na ni potom navazují programy jednotlivých církví. V modlitebně Církve československé husitské se mi velmi líbil koncert dětského sboru flétnistů Flauto Collegium ze ZUŠ. Konal se pravidelně po několik roků. Také jsme nabízeli přednášky a povídání o životě naší náboženské obce doplněné diapositivami. Program končil modlitebním meditativním ztišením při svíčkách. U jiných církví se mně líbily hudební programy. Například v kostele Nanebevzetí Panny Marie, v Římskokatolické církvi, byl velmi krásný varhanní

koncert, ale i gospelová hudba nebo koncert skupiny Spirituál kvintet.

Zdeňka Soukupová, zdravotní sestra, Mladá Boleslav

Noci kostelů se účastním každý rok. Není to jen o prohlídce kostela, líbí se mi ta atmosféra a doprovodné akce. Navíc se člověk podívá i na místa, kam by se běžně nedostal, a dozví se spoustu zajímavostí. Pro mě byl v Jičíně asi největším překvapením kostel svatého Ignáce. Vůbec jsem třeba netušila, že je tady relikviář s ostatky svaté Sekundiny, rané křesťanské mučednice, která je patronkou našeho města. A také tu je zázračný obraz Panny Marie Rušánské, ke kterému se dříve konaly poutě.

Soňa Řeháková, na rodičovské dovolené, Jičín

Při posledním ročníku mě zaujal koncert v naší modlitebně husitské církve v pražských Holešovicích. Člověk, který v tu chvíli přicházel do chrámu, přicházel do tmy. A pak viděl, jak září projekce koncertu a svíčky. Myslím si, že to mohlo návštěvníka v nitru duše upoutat. Podobná atmosféra byla v holešovickém sboru i při předcházejícím ročníku Noci kostelů.

Richard Urban, student, Praha

Protože já se během Noci kostelů v naší náboženské obci v Mladé Boleslavi věnuji hlavně zajišťování programu, tak jsem se s výjimkou prvního ročníku v jiných církvích podívat nebyl. Mohu říct, co se dělo u nás v husitské církvi. V poslední době, od roku 2016, se zaměřujeme hlavně na ekumenické výtvarné programy pro děti. Děti s rodiči navštěvují jednotlivé kostely a modlitebny ve městě a podle zadání si postupně vytvářejí určitý výrobek. V předchozích letech jsme veřejnosti nabídli různé zapůjčené výstavy, například Historie CČSH v dobových dokumentech a plakátech nebo Pražské stopy historie přijímání podobojí. V jednom roce jsme připravili výstavu Bibli. Návštěvníci si v Bibliích se zájmem listovali a povídali si s námi.

Jiří Havlík, stovební inženýr, Mladá Boleslav

Z programu našich sborů - 25. května

Brno-Řečkovice, Sbor Páně

18.10 h - O Jonášovi. Příběh o biblickém proroku; hraje divadlo Stonožka
18.45 h - Hledání h(H)usy - Hra s úkoly pro děti na motivy života Jana Husa
18.45 h - Po stopách času; pátrací hra o historii sboru pro dospělé.

Brno-Tuřany, Husův sbor

18.05 h - Vystoupení žáků Základní školy Měšťanská a Hudební školy Yamaha
19 - 22 h - Výtvarná dílna pro děti
17 - 22 h - Výstava k 90. výročí sboru – stavby z období kubismu s prvky rondo-kubismu a konstruktivismu.

Čelákovice, Husův sbor

18.10 h - „Osmičková“ výročí v Čelákovicích netradičně
19 h - Národní kronika. Seznámení s novým projektem Nadace Charty 77, konta Bariéry a Národního muzea: Tvoříme největší archiv malých dějin. Přispět můžete i vy! I váš příběh je součástí historie
20 h - Netradiční koncert. Publikum uvidí varhaníka „v akci“ pomocí web kamery.

Č. Budějovice-Čtyři Dvory, Husův dům

19 - 22.30 h - Prohlídka Husova domu
19.45 h - Vernisáž výstavy obrazů D. Bechera a kreseb R. Zelené
21.20 h - Koncert vokální skupiny Auuuna plus několik písní J. Mauleho
Půlnoční setkání na náměstí Přemysla Otakara II. - setkání různých sborů a kostelů z Č. Budějovic.

Heřmanův Městec, kostel CČSH

19.45 h - Šansony. Markéta Voříšková & Jiří Vedral v hudebním programu šansonů.

Hostovice, Sbor Dr. Alberta Schweitzera

19 h - Koncert
20.30 - 21.30 h - Meditativní zpěvy v duchu komunity v Taizé v tichu svíčkami osvětleného kostelíčka
Celovečerní program: Přijďte si popovídat o tom, co vás zajímá o našem kostele, o Církvi československé husitské, o víře či jen tak pohovořit o životě. K rozhovorům si bude možné zakoupit kávu a drobné občerstvení ze sortimentu fair trade (spravedlivý obchod).

Chrudim, Husův sbor

18 h - Přivítání farářkou T. Koselovou a zahájení výstavy „Víra, naděje a láska“

mapující téměř sto let existence církve.

18.10 h - Koncert smíšeného pěveckého sboru Bartoloměj z Bítovan.

Jablonec nad Nisou, kostel Dr. Farského

18 - 21 h - Varhanní hudba
21 - 22 h - Zpěvy a modlitby z Taizé, ztišení a zpěv při svíčkách.

Jihlava, kostel sv. Kříže

20 - 22.20 h - Čtení z proroků a církevní zpěvy: Texty proroků židovského Starého zákona jsou rozsáhlé a málo známé, přesto si zaslouží naši pozornost.

Kladno, Husův sbor

Návštěvníci si od 19 do 22 hodin mohou prohlédnout expozici „Tvé jméno budu připomínat – Židé v Kladně 1848–1938“, která připomíná osudy těch, kteří se od konce 19. století scházeli v tomto kostele – bývalé synagoze, a také výstavu fotografií a dokumentů ze života náboženské obce v Kladně.

Klatovy, kostel sboru Dr. Farského

19 – 19.30 h - Zahájení Noci kostelů. Prezentace stavu opravy varhan a veřejné sbírky, uvedení výstavy výtvarných prací žáků ZUŠ J. Kličky Klatovy
19.30 h - Koncert ZUŠ J. Kličky Klatovy - komorní hudba J. S. Bacha.

Ledeč nad Sázavou, Husův sbor

16 - 21 h - Prohlídka budovy včetně možnosti vystoupat na věž. Moderně pojatou stavbu navrhl ledečský rodák a pražský stavitel J. Svoboda. Sbor postavený v letech 1927-28 je ve stylu funkcionalismu s interiérem zdobeným ve stylu art-deco. Má kazetový strop, v kněžišti je stůl Páně z umělého kamene z doby výstavby. Hlavní oltář zdobí výjev „Ježíš s učedníky“ M. Skály. Technickou zajímavostí je lustr, ve kterém se původně svítilo na petrolej, dnes je předělán na elektrický proud.

Litomyšl, Husův sbor

18 h - Oříšková chaloupka - pohádka výtvarnice a herečky H. Voříškové, při níž se děti v závěru podělí o výbornou oříškovou bábovku
18.30 h - Rukodělné zpracování lnu – dílna L. Kmoškové, babičky u kolo-vrátku. Spolek nadšenců ze Sebranic se věnuje uchování tradičních řemeslných

dovedností. Při minulých Nocích jsme ochutnávali domácí chléb, obdivovali práci se slámou a dřevem, nyní nás čeká kolovrátek

19 h - Vystoupení dramatického oddělení ZUŠ B. Smetany v Litomyšli
20 h - Provedení výstavou historických dětských kočárků a dobových hraček ze sbírky R. Glänznerové
22 h - Komentovaná prohlídka kostela s farářem Š. Kláskem
22.30 h - Po stopách Járy Cimrmana. Ne-klasická přednáška a prohlídka
Dětská soutěž „Sedm posledních vět Pána Ježíše na kříži“. Ve všech sedmi litomyšlských kostelech, z nichž dva mají kříž v názvu a další ve znaku, bude pro děti připravena soutěž.

Louny, kostel CČSH

16 h – Zahájení Noci kostelů zvoněním zvonu Jeroným Pražský a slovem farářky H. Smolové
16.15 h - Vernisáž výstavy ZUŠ Louny
18.30 h - Soutěž pro děti - ze stoleté historie naší republiky!
19 h - Češi a Němci před rokem 1918 a po něm, přednáška Jana Mareše
19.45 h a 20.45 h - Pěvecké vystoupení žáků ZUŠ Louny
20 h - Vracíme TGM do Loun, přednáška A. Honse
21 h - Křesťanské církve u nás, přednáška H. Smolové
22 h - Koncert chrámového pěveckého sboru. Repertoár zaměřen na výročí vzniku republiky.

Lovosice, Mírový kostel CČSH

18 h - Zvonění na kostelní zvon
20 h - Koncert country skupiny Sebranci
21.30 h - Koncert pěveckého souboru lovosického gymnázia In Flagranti.

Lomnice nad Popelkou, Husův sbor

18 h - Florén - skupina historických tanců doby Karla IV.
18.30 h - Vernisáž obrazů Z. Jiříšty nejen krajiny Českého ráje
19 h - LEV-H-ART - vystoupení folkové skupiny
20 h - táboraček na farní zahradě, posezení s kytarou.

Mladá Boleslav, modlitebna sboru

16 h - Po stopách křesťanských symbolů (program pro rodiny s dětmi)
19 - 22 h - Otevřené dveře. Seznámení se životem náboženské obce, možnost rozhovorů...

Nový Bor - Arnultovice, kostel sv. Ducha

20 h - Večer hudby a poezie zahájí zvony
20.05 - 21 h - Vokální hudba, společný zpěv, varhanní hudba a umělecké čtení
21 - 21.30 h - Ve slabě osvětleném kostele lze zapálit svíčku přání a díků a meditovat.

Nymburk, Husův sbor, park Hrdinů

18.10 h - Koncertní bohoslužba s houslovým virtuosem. Liturgie K. Farského obohacená o hudební vstupy vedoucího NKO a houslového virtuosa A. Smrtky s jeho kolegy a žáky
19.40 h - Společné zpívání návštěvníků u varhan na kůru
20 h - Četba z Písem svatých
20.30 - 23 h - Vystoupí manželé Radovi. Koncert křesťanských písní, žalmů a spirituálů známých autorů a interpretů, autorů řady CD, např. „Pane náš“

Olomouc, Husův sbor

18 h - Protože nemáme zvony, uvítáme první návštěvníky fanfárami - na schodech
18.30 h - Komentovaná prohlídka. Zajímavosti a zvláštnosti sakrální nekatolické architektury
19.30 h - Komentovaná prohlídka: Liturgický oděv a bohoslužebné předměty
20.30 h - Komentovaná prohlídka. Prach jsi a v prach se navrátíš - kolumbárium a pohřeb žehem
21.30 h - Komentovaná prohlídka. Královský nástroj, z čeho se skládá a jak se na něj hraje
22 h - Nezvladatelný buřič Jeroným Pražský. Projekce dokumentu z produkce ČT o opomíjené postavě našich dějin, kterou ztvárnil husitský duchovní M. Chadima
Celovečerní program: Imprese ve stvoření. Výstava obrazů „kontemplativních krajín“ zachycující prolínání stvořitelského díla i ruky člověka, z atelieru litovelského faráře V. Haltofa.

Ostrava-Polanka n. Odrou, Husův sbor

18 h - Zvonění, přivítání přítomných, koncert klasické hudby
19.10 h - 1400 dní v Nepálu. Jaký je Nepál? Jací jsou jeho obyvatelé, kulturní a náboženské tradice a zvyky? O zkušenosti a zážitky ze čtyřletého pobytu se s vámi podělí Šárka Šorfová.

Ostrava-Svinov, Husův sbor

18 h - Zvonění, přivítání přítomných
18.05 h - Šárka Šorfová - 1400 dní v Nepálu (viz výše)
19.15 h - Koncert klasické hudby
Od 18 - 23 - h možnost prohlédnout si pro-

story kostela a výstavu fotografií Tomáše Bosáka: Jižní části Pyrenejského poloostrova - z Lisabonu k Gibraltar.

Plaňany, Husův sbor

16 h - Loutkové divadelní představení
18 h - Splendor
19 h - Elvis Presley a School Band
21 h - Tradiční prohlídka

Praha 2 - Nové Město, kostel sv. Václava Na Zderaze

21 h - Přednáška prof. Jana Royta z Filozofické fakulty UK. Přední historik umění provede návštěvníky vzrušující historií kostela se zaměřením na výtvarná díla. Celovečerní program: Seznámení s historií a uměleckými artefakty kostela, prohlídka mimo čas koncertu a přednášky...

Praha 7 - Holešovice, Husův sbor

18 h - Promítání unikátního dobového filmu o stavbě kostela ve Farského ulici
18 h a 19.30 h - Komentovaná prohlídka kostela a kolumbária

20 h - Koncert hudební skupiny May the Way. Alternativní populární hudba
21.30 h - Meditativní bohoslužba světla s hudebním doprovodem.

Praha 4 - Nusle, Husův sbor

15 h - Nechte děti přicházet ke mně. Hry, soutěže, malování, výroba lampiónů z nápojových obalů (TetraPak), které rozvésíme večer v kostele
20.30 h - Modlitba světla se zažehnutím svíci a lampiónů ve sboru s písněmi a zamýšlením.

Roudnice nad Labem, modlitebna

17 - 20 h - Program pro děti a mládež v zahradě fary (trampolína, stolní hokej, výroba lízátek)
21 - 22 h - Slavnostní program v nově zrekonstruované modlitebně. Představení oltařních obrazů akademického malíře

J. Alta, jazzový koncert Marka Šmause.

Příbram VI - Březové Hory, Sbor Mistra Jakoubka ze Stříbra

16 - 18 h - Program pro děti na zahradě a v interiéru – manželé Jindrovi a Šípovi
18 h - Zvonění a přivítání ve sboru – farářka Jana Skořepová
18.15 h - Komentovaná prohlídka sboru s rozhlednou - člen rady starších M. Jindra
18.30 h - Koncert Komorního sboru M. Jakoubka ze Stříbra pod vedením Hany Tonzarové
19.30 h - Prezentace knihy Martina Jindry „Sáhnout si do ran tohoto světa - perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938 – 1945“
20 h - Koncert Bacha Baby – vokální sbor
20.45 h - Tematická přednáška Snahy Církve československé husitské v době první republiky - body společného zájmu. Přednáší duchovní Hana Tonzarová

Sokolov, Husův sbor

18 - 19.30 h - Toulky po Himálaji. Beseda

s novinářem V. Podrackým o jeho loňské cestě do Indie a Himálaje s promítáním fotografií. Prohlídka kaple.

Slaný, Sbor Dr. Karla Farského

19 - 20 h - Program pro děti na zahradě, v případě špatného počasí v modlitebně
20 h - Slaný a husitství - přednáška Stanislava Jurka s možností diskuse účastníků
20.45 h - Kdož jste Boží bojovníci a další husitské písně. Workshop písní
21.30 h - Čtení z knih, které změnily náš život

Trhové Sviny, Sbor J. Žižky z Trocnova

17 - 18 h - prohlídka sboru
17 - 19 h - tvůrčí dílna pro děti a mládež
Mistr Jan Hus - omalovánky, kvízy
19 h - hudební skupina Sunny band. Jazz a známé melodie

Z programů vybrala redakce

Zůstávali přes noc v okolí Božího domu... (Srv. 1 Pa 9,27)

Chrám, stánek, kostel. A lidská přítomnost v něm i okolo něj. Život. To do sebe zapadá, tak to má být. Bůh milující člověka, ten zase v upřímné snaze připraven opětovat všeobjímající lásku. Jsme zváni. Kolikrát nechybí touha, ale nenajdeme dostatek času nebo odvahy. Přitom třeba bydlíme poblíž, před očima máme postavy vstupující do Božího domu a chtěli bychom znát více. V tuto noc se otevřou dveře příbytků, které stavěli naši předkové, aby v nich mohli uctít Boha. Aby mohli posvětit svůj život. Na dálku jsou to mnohdy jen budovy z cihel a kamení, různých stavebních slohů, barev fasád, se zvonice nebo bez nich. Poznejme, co se skrývá uvnitř. Novodobí strážci - pečliví a laskaví organizátoři jdoucí ve šlépějích svých prabáb a pradědů, ba mnohem dál do minulosti, tj. ve šlépějích lidu novozákonního i starozákonního - jsou připraveni, věrní stejné službě. Napomoci setkání Boha s lidmi, mezi lidmi navzájem i člověka se sebou samým.

Jeruzalémský chrám byl kdysi velkou chloubou Izraelců. Přesto jej museli načas opustit a vrátili se do trosk. Byli totiž nevěrní a neposlušní. Jsou pobídnuti k budování. Téměř z ničeho. Nový sakrální a kultický prostor je nádhernou vizí proroků. I v nejhorší tísní a nouzi nechal Bůh zaznívat hlas dávající naději, světlo, budoucnost.

Ať jsou časy a poměry nejrůznější - a někdy máme oprávněně dojem, že už i mnohými stáletími prověřené jistoty jsou stavěné na hlavu anebo v troskách -, pořád ještě přetrvávají jisté věci téměř neměnné. Mezi ně naštěstí patří i touha člověka po přesahu, zkušenost, že život bez lásky a smyslu je přes všechny vymoženosti prázdný. Obrovské úsilí, obětavost a vzájemnost při vztýčování katedrál, kostelů i modliteben, v přirozeném spojení se službou duchovních, umožnily a umožňují naplňovat od pradávna zachycenou snahu držet se smlouvy s Bohem, zůstat nablízku. Při vědomí tohoto vstupme bez obav dovnitř, pořadatelé nám připravili veliké věci.

I kdybychom zjistili jen fakta, kdy byl kostel postaven, proč, kým a kdo jej užívá nyní, nebyla by to marná pouť. Doufám však, že přes spoustu informací a zážitků bude tato noc významná ještě jinak. Ale to se může a nemusí vyplnit. Odpověď záleží na každém z nás.

S přáním pokoje a dobré cesty

Tomáš Chytil

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 14.5. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
FROM BAROQUE TO JAZZ

Aleš Bárta - varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, F. LISZT, G. GERSHWIN

úterý 15.5. 2018, 17.00

Jan Kalfus - varhany
Yvona Škvárová - mezzosoprán

J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 16.5. 2018, 17.00

Josef Popelka - varhany
Vladimír Frank - housle

G. F. HÄNDEL, L. van BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

středa 16.5. 2018, 20.00

CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA

Yvona Škvárová - mezzosoprán
Miroslav Laštovka - trubka

J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

čtvrtek 17.5. 2018, 17.00

ČVUT MIXED CHOIR PRAGUE

Jan Steyer, Jiří Voběrek - sbormistři

Marie Pochopová - varhany

G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

pátek 18.5. 2018 17.00

František Šťastný - varhany

Miroslav Laštovka - trubka

J. S. BACH, J. PACHELBEL, D. BUXTEHUDE, C. FRANCK

pátek 18.5. 2018, 20.00

CANCIONETA PRAGA

Lukáš Jindřich - sbormistr

Lenka Navrátilová / Egli Prifti - piano

F. SCHUBERT, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART

sobota 19.5. 2018, 17.00

Josef Kšica - varhany

Tomáš Jindra - bas

J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

sobota 19.5. 2018, 20.00

VIVALDI ORCHESTRA PRAGA

Václav Návrat - barokní housle

A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 20.5. 2018, 17.00

GAUDIUM CANTORUM MIXED CHOIR

Štěpánka Heřmánková - sbormistr, soprán

Přemysl Kšica - varhany

J. S. BACH, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 20.5. 2018, 20.00

CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA

Aleš Bárta - varhany

J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

Změna programu vyhrazena

První ročník poháru v malé kopané

Minulý rok se pokusný nultý ročník malé kopané ČČSH bezpochyby zdařil, a tak jsme se rozhodli v dobré tradici pokračovat. Výherci byli studenti Husitské teologické fakulty, proto se letošní turnaj bude konat právě vedle budovy naší bohoslovecké školy na adrese Krčská 350/64 v Praze. Vítěz si totiž diktuje podmínky. Oproti minulému roku bude účast bezplatná, protože jde o veřejné hřiště Prahy 4 (se všemi plusy i mínusy). Těšíme se na vás, že se ráno v 10 hodin 26. května sejeme k přátelskému klání. Vítání jste všichni, kdo se pro trochu pohybu ne necháte dlouho přemlouvat! Pro získání více informací či přihlášení týmů (tj. 5 - 10 hráčů) nás kontaktujte: ccshradotin@seznam.cz. Pohodový tréninkový den!

David Hron

Pojďte do divadla Mana!

13. 05. | 19.30 | **Boeing - Boeing** aneb **Tři letušky v Paříži** - francouzská situační komedie od Marca Camolettiho. Alexander je úspěšný pařížský architekt, kterému monogamie nic neříká. Svůj milostný život koordinuje s letovým řádem, který se zdá být dokonalý. Vše se ale změní příchodem kamaráda ze školy a vypadá to, že i perfektní navigační systém začne mít trhliny. A začíná kolotoč bláznivých situací... | vstupné 590 Kč | velký sál | host Divadelní spolek Radka Brzobohatého

13. 05. | 19.30 | **Sudí - Osamělost fotbalového rozhodčího**. - komediální monolog nejen o fotbale. S humorem a nadsázkou popisuje mezinárodní fotbalový rozhodčí v podání Ladislava Hampla svůj život, který je spojený s nejsledovanější hrou na světě. Sudí nás provede svým životem, ale i různými situacemi na hřišti i ve fotbalovém zákulisí. V rámci svého vyprávění se dostane i na fotbalové „hlášky“ nebo zajímavá videa rozličných fotbalových situací. Hraje Ladislav Hampl. Režie Tomáš Zielinski | vstupné 290 Kč | velký sál | host Divadlo Verze

15. 05. | 19.30 | **Temná je noc. Terezie z Lisieux: Můj bratr Nietzsche** - poetická inscenace o fiktivním setkání mladičké Terezie z Lisieux a životem zklamaného Friedricha Nietzscheho.

Co by mohlo spojit dva tolik rozdílné osudy? Či Bůh je mrtev? Jsme schopni si ve své úzkosti a utrpení porozumět? | vstupné 300 Kč | velký sál

18. 05. | 11.00 | **Vršovice jsou zlatý, řek' tatínek** - původní dramatisace autentických vzpomínek na dětství a mládí ve Vršovcích. Zdenda Kos jedinečným jazykem a pohledem malého chlapce vyrůstajícího na sklonku Protektorátu v pražských Vršovcích popisuje středobody svého životního vesmíru: maminku, tatínka, bráchu Karla, sousedku Mlíkovou, školnici Štěrbovou a mnoho dalších figurek z panoptika doby, kterou dávno odvál čas. Hrají: J. Lábus a L. Nešleha, rež. E. Strupková | vstupné 100 Kč | velký sál | představení pro školy a pro seniory

22. 05. | 11.00 | **Vršovice jsou zlatý, řek' tatínek**

25. 05. | 19.30 | **Namgar - koncert**. Namgar Lkhasaranova - yatga, brumle, zpěv / Timur Zolotarev (kytara, zpěv) / Evgeni Zolotarev (chance, basa, brumle). Skupina Namgar, v překladu bílý oblak, je fúzí burjatsko-mongolské tradice a moderních rockových / jazzových prvků s pronikavým ženským hlasem Namgar, hvězdy burjatské tradiční a moderní hudby. | vstupné 300 Kč | velký sál

TF

Verdiho Nabucco v Husově institutu

Když byla premiérována a publikem spontánně aplaudována v pořadí třetí opera italského komponisty Giuseppe Verdiho "Nabucco", započala se heroizace jejího tvůrce. Verdi se stal symbolem Itálie, osvobozující se z jha rakouské nadvlády.

Libreto k hudebně fenomenálnímu projektu vypracoval básník Temistocle Solera, který byl inspirován starozákonním odkazem na osobnost novobabylonského krále Nebúkadnesara II. Ten se "proslavil" zničením starobylého jeruzalémského chrámu a následně vynuceným exodem Židů do potupy babylonského zajetí.

Detailnější zajímavosti o podobě tohoto velkolepého Verdiho hudebního odkazu si již povíme osobně a poté se necháme umělecky inspirovat velkoplošnou DVD projekcí opusu "Nabucco", abychom se i my stali alespoň zprostředkovaně účastníky výjimečně unikátního představení, které na dominantní scéně - "Arena di Verona" - bylo v roce 2007 realizováno za účasti světově proslulých pěvců: barytonisty Leo Nucciho (Nabucco), tenoristy Fabia Sartoriho (Ismaele), basisty Carla Colombara (Zaccaria) či sopranistky Marie Guleghiny (Abigaille). Dirigentskou taktovkou noblesně vládl Daniel Oren.

Těším se, že se v aule Husova institutu teologických studií, Roháčova 66, Praha 3, potkáme v pondělí 21. května v 18 hodin.

Karel Bican

Žena v Bibli

Rádi bychom vás upozornili na publikaci **Žena v Bibli** s podtitulem **Texty - výklady - kázání** autorů Jiřiny Kubíkové, Marie Roubalové a Tomáše Butty. Knihu, inspirovanou loňským 70. výročím svěcení žen v naší církvi, můžete zakoupit v prodejně Blahoslav v budově ústředí církve. Recenzi z pera dr. Hany Tonzarové jsme přinesli v minulém čísle Českého zápasu.

Týdeník Církve československé husitské.

Vydává: Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6.

Vedoucí redaktorka: ThDr. Klára Břeňová,

redaktoři: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervín Kukuczka, Milan Udržal, grafik.

Šéfredaktorka Cesty: Mgr. Jana Krajčířiková. Tel. redakce: 220 398 107;

e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz Tisk: Grafotechna. Distribuce a reklama: A.L.L.

production s. r. o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9, Call centrum tel.: 840 306 090.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků.

Předplatné: Mgr. Jitka Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz

Pout' na Sázavě 2018

SÁZAVSKÝ KLÁŠTER a Sbor ČČSH
opata Prokopa na Sázavě

v sobotu 23. 6. 2018, od 9.00 do 16.00 hod.

! PĚŠÍ POUŤ S PRAPORY
BOHOSLUŽBA OPEN AIR

! MELODY BOYS

! SWINGKOPA

! EVA HANYCHOVÁ
a SLÁVEK KLECANDR

! ZIG-ZAG – vyzkoušejte
s námi Charleston a Swing

! GITANE gipsy woman

SOUTĚŽ O CENY:

100 let republiky

CELODENNÍ DĚTSKÝ PROGRAM

! Divadlo SUS a dílnička –
výroba dřevěných hraček,

! Beruška Band

! Interaktivní zážitková hra:
Republika slaví

! Výtvarná soutěž

Změna programu vyhrazena. Vstup dobrovolný.

POUŤ na Sázavě pořádá ke 100. výročí ČSR Církev československá husitská ve spolupráci
s NPÚ – klášterem Sázava za podpory města Sázava a Ministerstva kultury ČR.